

Viết bởi Ban Biên Tập
Thứ hai, 07 Tháng 4 2014 15:05 -

[illegible]

Con mình nh

[illegible]

Con mình và a đẹp và a xinh

Một nhà giáo nghĩ mình, nhà lý giáo ta.

(Ca dao)

L i b i n h : □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ M T L I T T Ì N H M C M C N Ê N D U Y Ê N

Đảng báo Thợ gặt trong ta số 129 - năm 2001

□□□□□ **Bài viết đợc gửi i Nhị đợc đăng t i s 137- năm 2002- m c T ng k t cu c thi bình ca dao)**

MỘT LỜI TÌNH MÀ C MÀ C NÊN DUYÊN

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ hai, 07 Tháng 4 2014 15:05 -

Tình yêu vốn là đấng tài muôn thuở. Thế nhưng, thế xem đã mấy ai đứng ngẩng đầu cưỡi ngựa nhĩa tình yêu? Và lời tình xưa nay mấy ai dám đi? Tôi không dám mạo muội góp thêm lời ngời riêng vào cái chung của thiên hạ, chỉ mong mình có một nét duyên trong lời tình bài ca dao Việt Nam

~~~~~ *Mình nói với ta mình hãy còn son*

~~~~~ *Ta đi qua ngõ, thấy con mình bò*

~~~~~ *Con mình nhớn ng trư cùng tro*

~~~~~ *Ta đi gánh nước cho con mình*

~~~~~ *Con mình vấp ngã vấp xinh*

~~~~~ *Một nửa gửi mình, nửa lại gửi ta.*

Vì những ai yêu một ca dao, nhất là ca dao về tình yêu đôi lứa, thì mô típ “mình- ta” quá quen thuộc. Lời xưa nghe ngọt ngào, tình cảm làm sao!

Tiếp cận bài ca dao, người đọc dường như không thấy sự gọt giũa của kỳ công ngôn từ. Bởi thế, ngay câu đầu tiên nó gợi nên lời ăn tiếng nói dân dã, đời thường:

~~~~~ *Mình nói với ta mình hãy còn son.*

Câu thơ hé mở cho người đọc một cách hiểu: Chàng chọn gọi *"mình-ta"* đã có dấu tâm tình, trò chuyện cùng nhau; đừng đứng lìa trong "

ta

" đôi chỗ "

còn son

". Chàng lí gì "

ta

" không có quyên tin "

mình

" vẫn trung và tin rằng: "

vẫn n hững

" một lời đang bỏ ngỡ chái? Vội hời trỗi c "

mình", "ta"

không yêu sao đâu c?

Rồi niềm tin của *"ta"* từng ngỡ ngỡ bỏ quên thừng khi *"Ta đi qua ngõ thây con mình bỏ"*.

Đúng là "

ta"

nghe một đấng ngỡ ngỡ "

ta

" chàng kiêu lìa là một nỗi dĩ nghẹn. Số thốt trêu quá chẳng? Quay về câu thơ mở bài, người đọc cảm nhận đó vẫn là lời tâm sự vẫn là lời trách cứ của

"ta

" dành cho "

mình

". Trách sao "

Mình nói với ta mình hãy còn son

", cớ sao "

Ta đi qua ngõ thây con mình bỏ

". Nếu không yêu thừng "

mình"

thì "

ta"

trách làm gì cho nhọc công vô ích? Qua lời bộc bạch chàng trai, thì ra "

mình

" đã dỗi

"ta

" rồi ngất. Liệu mình muốn đùa với tình yêu hay thọc lòng "

mình

" đã có ý thừng "

ta",

chàng "

ta
"? Bỗng nhiên, tôi cảm thông cùng nỗi đau của y. Đương nhiên, có chút gì đó ngấm ngùi thay cho chàng trai. Có lẽ, không ai không xót xa khi người yêu mình đâu vẫn nguyên như niềm mong ước. Vẫn đó là khi yêu, người ta có biết tha thứ để sống tốt cho nhau hay không? Tôi nhìn ra tín hiệu tình yêu đôi bên khi người ta cá nhân
"mình
" và "
ta".
Vì thế nên "
ta", "mình
" đành phải đi (chỉ có đôi lòng đâu mà người). Và vì yêu "
mình
" nên "
ta đi qua ngõ
" như thăm dò ý tứ.
Ta
lời tôi ngạc nhiên "
đi gánh nặng cho con mình
" khi thấy "
con mình như người cùng tro
". Lời thơ, ý thơ chợt bừng sáng bởi những gì
ta
đã làm được. Đáng khen chàng trai biết vượt lên hoàn cảnh trước để dành trọn vẹn tình yêu cho cô gái - dù có trái tim cô là như vậy. Giờ như tôi là cha ông tôi nghĩ bởi: "
Yêu nhau cả u cũng tròn
". Tôi mới nghĩ thật chính xác.

Đi qua những gì ta đã làm, người ta đã cảm nhận được con "mình" cũng như là con "ta". "Con mình và a đẹp và xinh
", hỏi tâm "
ta"
không quý sao đành? Người ta biết rằng khi "
ta
" buông lời như xét có vẻ hơi quá đáng:
"Mất nết a giận mình, nết a giận ta".

Nên chẳng, người ta hãy hiểu và cảm thông giúp "ta". Bởi yêu "mình", "ta" yêu những gì "
mình
" yêu. "
Ta"
khát khao được con "
Mất nết a giận mình, nết a giận ta

” Ta muốn nó sống náo nức, đừng đi vào tâm hồn tôi “
mình

” Ta chỉ mong nó đem tình yêu lên bàn cân đong đếm để xem cái “
son

” của “mình” thật gì, đến đâu. Điệu này quả là đáng trọng!

Càng bước vào ngõ ngách của tình yêu, “ta” càng được điểm sáng bởi lòng vị tha, để lòng. “T
a

hoàn thiện mình hơn và thật nhiên “

ta

” thật đẹp, cái đẹp mà chân chất! Và nữa, tôi nhận ra lời của “
mình”

cũng tô thêm nét duyên quê đẹp đẽ -

Một lời tình

bổn phận hiếm thấy nơi đây!

Nhìn từng câu bài ca dao, tôi đi từ bất ngờ này đến bất ngờ khác. Bước đầu tôi ngỡ rằng cô gái ý “*còn son*” đúng nghĩa, nào hay cô đã có con thỏ. Nhưng tôi ngỡ rằng bé làm nên riêng kho tàng cách gọi “*mình*” và “*ta*”. Ai ngờ nó là nhịp cầu “*ta*”- “*mình*” xích lại gần nhau. Ấu hơ tìm được hạnh phúc trong tình yêu đích thực.

Lời ca dao khép lại mà dường như ý vẫn âm vang. Tôi tin tình yêu của “*mình*” và “*ta*” sẽ lên ngôi. Hơn hết, tôi có quyền cầu mong, phép nhiệm màu tình yêu đưa họ đến bến hạnh phúc...

Hoàng Thùy

GV THPT Duy Tân, Tam Kỳ, Quảng Nam